

Arrest

nr. 198 418 van 23 januari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 januari 2017 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 februari 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 2 augustus 1995.

1.2. De verzoekende partij is sinds 29 december 2010 getrouwd met de heer A.A., die de Belgische nationaliteit bezit.

1.3. Op 29 september 2011 dient de verzoekende partij een eerste aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) in het kader van een gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 26 januari 2012 wordt de afgifte van het gevraagde visum geweigerd.

1.4. Op 3 december 2015 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) in het kader van een gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 22 februari 2016 wordt de afgifte van het gevraagde visum geweigerd.

1.5. Op 28 juli 2016 dient de verzoekende partij een derde aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) in het kader van een gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 11 januari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Op datum van 28/07/2016 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door Mevrouw [G.M.] geboren op [...], van Iraanse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, Mijnheer [A.A.], geboren op [...], van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens art. 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële Maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat Mijnheer [A.A.] ter staving van zijn bestaansmiddelen allerhande documenten heeft voorgelegd die betrekking hebben op tewerkstellingen dewelke allen inmiddels werden beëindigd.

Bijgevolg kunnen de voorgelegde documenten niet aangenomen worden daar zij betrekking hebben op afgesloten contracten en waardoor deze dus niet als bewijs kunnen dienen van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Vermits er geen recente inkomsten werden aangetoond kan de dienst Vreemdelingenzaken zich niet uitspreken over de stabiliteit, de toereikendheid en regelmatigheid van de actuele inkomsten.

Mijnheer [A.A.] toont dus niet aan over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken waardoor de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Overwegende dat niet aan de voorwaarden tot gezinshereniging werd voldaan;

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011”.

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesesmemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.”*

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij vat het middel in de synthesesememorie als volgt samen:

"[...] In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing tot weigering van verlenging van het verblijfsrecht.

Bij het nemen van een beslissing dient verweerder de beginselen van behoorlijk bestuur na te leven.

Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat verzoekster wel degelijk gehandeld heeft als wat van een zorgvuldig burger kan verwacht worden, maar dit niet kan gezegd worden van verweerder.

De beslissing werd niet genomen met het redelijkheid, zorgvuldigheidsbeginsel in gedachten.

Verzoekster heeft in haar middelen in het verzoekschrift huidige beginselen omschreven als een schending van algemeen beginselen van behoorlijk bestuur gemeld.

De verwerende partij stelt dat het opwerken van huidige rechtsregel onontvankelijk is, dat verzoekster zou nagelaten hebben om aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur precies geschonden wordt geacht.

Dit is foutief

Het zorgvuldigheidbeginsel, redelijkheidsbeginsel, evenredigheidsbeginsel en motiveringsbeginsel werden uitgebreid uitgewerkt in het verzoekschrift.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de (gemachtigde van de) Staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken is manifest onjuist en steunt niet op de stukken in het dossier van verzoekster.

Bovenstaande beginselen werden door verwerende partij met de voeten getreden.

[...]

De bestreden beslissing betreft een weigering van visum.

De Dienst Vreemdelingen zaken meent dat de partner van verzoekster niet beschikt over voldoende en stabiele bestaansmiddelen.

De Dienst Vreemdelingzaken weerhoudt geen enkele andere opmerking. Aan alle andere voorwaarden is voldaan.

Uit het verzoekschrift bleek reeds duidelijk dat dit volledig foutief is.

Mits huidige synthesesememorie zal nogmaals blijken dat de partner van verzoekster wel degelijk beschikt over voldoende bestaansmiddelen en bijgevolg de weigering dient ingetrokken te worden.

- [...]

De echtgenoot van verzoekster is steeds onafgebroken tewerkgesteld geweest.

De echtgenoot was in september nog tewerkgesteld bij [P.] BVBA, in oktober heeft hij een contract van onbepaalde duur gekregen bij [Z.E.T.] Sprl.

Verzoekster heeft steeds bewijzen voorgelegd van de tewerkstelling van haar echtgenoot.

a)

De aanvraag werd ondersteund met een schrijven van de raadsman van verzoekster.

Dit schrijven vermeldde letterlijk volgende passage:

De heer [A.A.] is tewerkgesteld bij [P.] BVBA, te 2100 Antwerpen.

Hij is tewerkgesteld sinds 04/05/2016. Hij beschikt over een vastcontract van onbepaalde duur. Het werkcontract is voor een fulltime-tewerkstelling van 36uur per week met een brutoloon van 2800 euro per maand.

Aan de voorwaarde van vaste tewerkstelling is voldaan.

De inkomsten die de heer [A.A.] genereert, zijn zeker afdoende om te kunnen spreken over toereikende bestaansmiddelen.

Dit schrijven werd onderbouwd aan de hand van volgende stavingsstukken:

- Arbeidsovereenkomst bij [P.];*
- Loonfiche [P.] mei 2016 1854.68 euro;*
- Loonfiche [P.] juni 2016 2030,29 euro.*

b)

Vervolgens heeft verzoekster steeds haar dossier op verschillende tijdstippen geactualiseerd.

Verzoekster heeft volgende documenten doorgestuurd op verschillende tijdstippen.

- Loonfiche [P.] Juli 2016 (1928.72 euro);*
- Loonfiche [P.] September 2016 (3560.10 euro):*
- Loonfiche [Z.E.T.] SPRL Oktober 2016 (1712.10 euro) ;*
- Arbeidscontract [Z.E.T.] SPRL*
- Loonfiche [Z.E.T.] SPRL November 2016: (1712.10 euro) ;*

c)

Na het nemen van de negatieve beslissing, heeft verzoekster vervolledig nog volgende loonfiches overgemaakt.

- Loonfiche [Z.E.T.] SPRL December 2016 (1712.10 euro) ;
- Loonfiche [Z.E.T.] SPRL Januari 2017 (1712.10 euro) ;
- Loonfiche [Z.E.T.] SPRL februari 2017 (1712.10 euro).
- [...]

Verzoekster toont wel degelijk aan dat haar echtgenoot tewerk gesteld is en - in tegenstelling tot wat de Dienst Vreemdelingenzaken beweert- over voldoende inkomsten beschikt.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken is foutief gemotiveerd en steunt zich op foute feitelijkheden.

In haar verzoekschrift heeft verzoekster reeds een schending van artikel 40ter van de vreemdelingenwet aangehaald en bijhorend een schending van de motiveringsplicht aangehaald, gelet op het feit dat er onterecht werd overgegaan tot een weigering van het visum Type D en de weigering niet gestoeld was op de feitelijkheden in het administratief dossier.

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen hieromtrent dat :

"Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij schrijven dd. 19.07.2016 verschillende loonfiches heeft overgemaakt, waarvan de recentste dateert van mei 2016.

Nadien heeft de verzoekende partij bij schrijven dd. 17.08.2016 een loonfiche van [P.] BVBA overgemaakt voor de periode van 01.07.2016 tot 31.07.2016. Bij schrijven dd. 06/10/2016 heeft de verzoekende partij nog twee loonfiches overgemaakt van [P.] BVBA voor de periode van 01/09.2015 tot 31.09.2016 en voor de periode van 13.10.2016 tot 31.10.2016. In voormelde brieven liet de verzoekende partij uitschijnen dat zij op dag ogenblik tewerkgesteld was bij [P.] BVBA en haar tewerkstelling bij voormelde firma aldus har recentste tewerkstelling was."

Echter is dit foutief en volstrekt onmogelijk.

De tewerkstelling van de echtgenoot van verzoekster bij [P.] werd beëindigd op datum van 30/09/2016. Dit werd reeds verduidelijkt in het verzoekschrift en blijkt duidelijk uit de stavingsstukken in het administratief dossier.

Verzoekster erkent zij op datum van 06/10/2016 nog de loonfiche van september van de werkgever [P.] heeft nagestuurd. Echter heeft zij toen niet zijn loonfiche van oktober opgestuurd, dit is zelfs onmogelijk.

Het is onmogelijk dat op datum van 06/10/2016 reeds de loonfiche van oktober 2016 zou zijn overgemaakt. De echtgenoot van verzoekster was toen nog niet in het bezit van de loonfiche van oktober 2016. Immers kan je een loonfiche pas verkrijgen eenmaal de maand volledig verstreken is. Onmogelijk kan de loonfiche van oktober dus reeds zijn overmaakt op 06/10/2016.

Verzoekster heeft op datum van 17/11/2016 de loonfiche van oktober nagestuurd. Verzoekster erkent dat op de brief een foute datum vermeld stond. Dit blijkt louter een administratieve vergissing, de brief werd effectief op datum van 17/11/2016 aangewend voor aangetekend schrijven.

Verzoekster kan erkennen dat vanwege een administratieve dwaling bij het begeleidend schrijven de Padmasambhava vermeld werd als werkgever van haar echtgenoot, maar uit het stuk blijkt duidelijk dat de loonfiche door [Z.E.T.] SPRL is opgesteld.

Een dergelijke louter administratieve vergissing, kan niet verweten worden aan verzoekster. Het effectieve stuk, waarop de verwerende partij zich had moeten baseren was immers de loonfiche van de nieuwe werkgever.

Indien verwerende partij zich bij het nemen van de beslissing effectief zou baseren op de toegevoegde stukken, zou hij onmogelijk kunnen concluderen dat verzoekster stukken zou toegevoegd hebben, waarbij zij wilde laten uitschijnen dat de recentste tewerkstelling van haar echtgenoot bij [P.] was.

De echtgenoot van verzoekster was in oktober reeds tewerkgesteld bij zijn huidige werkgever, [Z.E.T.] SPRL. Verzoekster heeft wel degelijk haar dossier geactualiseerd en heeft nooit trachten voor te houden - in tegenstelling tot wat de beslissing stelt- dat de meest recente tewerkstelling van haar partner bij voormelde firma, [P.] was.

b)

Verder dient verwerende partij ook redelijk te zijn.

Verweerder heeft zelf kunnen vaststellen dat de echtgenoot van verzoekster sinds 03.10.2016 een nieuwe tewerkstelling had. De verwerende partij kende zelfs de identiteit van de nieuwe werkgever.

Hoewel ze in de beslissing enkel melding maken van een 'einde van de tewerkstelling', blijkt uit de verweernota dat verwerende partij niet enkel weet had van een einde van de tewerkstelling bij vorige werkgever, maar ook de nieuwe tewerkstelling bij huidige werkgever.

Verweerder was dus reeds op de hoogte van de nieuwe tewerkstelling, uit het RSZ-verslag en toch laat ze na dit te vermelden of te onderzoeken, maar wordt in de beslissing gemakshalve gemotiveerd dat de voorliggende stukken betrekking hebben op een tewerkstelling welke beëindigd werd.

Gelet op het feit dat verwerende partij op de hoogte was van de nieuwe werkgever en dat -in tegenstelling tot wat verweerder voorhoudt-, er wel al bewijzen van inkomsten werden toegestuurd, kan onmogelijk gesteld worden dat huidige motivering gestoeld is op de correcte feitenvinding.

c)

in de nota met opmerkingen wordt gesteld dat het aan verzoekende partij toe komt om, indien nodig, haar aanvraag te vervolledigen en te actualiseren.

Verzoekster heeft dit gedaan.

Verzoekster heeft maar liefst met 57 stukken toegevoegd aan haar dossier.

Verzoekster had in het verzoekschrift reeds gewezen op het feit dat zij naast de loonfiches van oktober, ook die van november en december heeft overgemaakt, samen met het contract van onbepaalde duur.

Hieromtrent stelt de nota met opmerkingen dat deze documenten niet in aanmerking genomen moeten worden, gelet op het feit dat deze documenten pas werden overgemaakt op datum van 12.01.2017

Verzoekster erkent dat deze documenten werden toegestuurd na het nemen van de beslissing, gelet op het feit dat de beslissing op datum van 11/01/2017 werd genomen. Verzoekster had echter nog geen enkel weet van deze beslissing die genomen werd.

De weigeringsbeslissing pas op datum van 12/01/2017 opgestuurd. De aanvulling met stukken en de negatieve beslissing zijn op dezelfde dag op de post gegaan en hebben elkaar gekruist.

Verzoekster heeft zich wel degelijk gedragen als een voorbeeldig burger en ingestaan voor de actualisatie van het dossier. Zij kon onmogelijk weten hebben dat de stukken niet dienstig zouden zijn.

Verzoekster heeft het zoals het haar betaamt haar dossier vervolledigd, toen zij er kon vanuit gaan dat de stukken nog dienstig waren.

Verzoekster heeft zich steeds als een goed huisvader gedragen.

Echter is het niet een eenzijdig verhaal. De Diest vreemdelingenzaken heeft in casu ook een onderzoeksplicht, waarbij zij een grondig onderzoek moet voeren naar alle elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken en zij dient een beslissing te nemen op grond van de aangereikte stukken

In casu had verwerende partij reeds weet van de nieuwe tewerkstelling van de partner van verzoekster via het RSZ-verslag en had zij ook al de loonfiche waaruit blijkt de echtgenoot van verzoekster voldoende inkomsten genereerde uit deze tewerkstelling.

Hoewel al deze stukken in het administratief dossier zaten, heeft verwerende partij deze niet in aanmerking genomen en ging ze over tot een weigering van het visum.

[...]

De bestreden beslissing steunt niet op de concrete elementen van het dossier van verzoekster.

In weerwil van de verwerende partij laat uitschijnen in de weigeringsbeslissing en verweernota, heeft verzoekster wel degelijk bewijsmiddelen voorgelegd van voldoende en standvastige inkomsten aangereikt en dit ook voor het nemen van de beslissing.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen."

3.2.1. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

3.2.2. Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Zij voert eveneens de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit vergt in casu een onderzoek in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr.

154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Het bestuur dient zich op afdoende wijze te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, met dien verstande echter dat de aanvrager van een vergunning alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden om de gevraagde vergunning te krijgen (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809).

De verzoekende partij beriep zich in casu ten overstaan van het bestuur op een recht op gezinshereniging als echtgenote van een Belgische onderdaan, van wie niet blijkt dat hij reeds gebruik maakte van zijn recht op vrij verkeer als burger van de Unie.

Artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet in deze situatie als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Een lezing van artikel 40bis, §§ 2, eerste lid 1° en 4 juncto artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet leert dat de verzoekende partij het recht heeft om haar Belgische echtgenoot in België te vervoegen indien op cumulatieve wijze aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, en;
- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over voldoende huisvesting en een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

In casu wordt de verzoekende partij het gevraagde visum en de gezinshereniging geweigerd, omdat de verwerende partij oordeelt dat niet wordt bewezen dat de Belgische referentiepersoon beschikt over de vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Concreet wordt er vastgesteld dat ter ondersteuning van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon weliswaar meerdere stukken zijn neergelegd, doch deze betrekking hebben op tewerkstellingen die intussen allemaal zijn beëindigd en bijgevolg niet kunnen dienen als bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De verwerende partij stelt dat zij, nu er geen recente inkomsten worden aangetoond, zich niet kan uitspreken over de stabiliteit, de toereikendheid en de regelmatigheid van de actuele inkomsten.

De verzoekende partij betoogt in haar middel dat haar echtgenoot, de Belgische referentiepersoon, ononderbroken tewerkgesteld is geweest. Eerst bij P. BVBA en sinds oktober 2016 bij Z.E.T. SPRL. Zij stelt dat de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte werd gebracht van deze wijziging en dat de loonfiche van oktober 2016 van Z.E.T. SPRL werd neergelegd. Uit de nota met opmerkingen leidt zij ook af dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing niet enkel weet had van het einde van de tewerkstelling bij P. BVBA, doch ook van de nieuwe tewerkstelling bij Z.E.T. SPRL.

In dit verband stelt de verwerende partij in de nota met opmerkingen als volgt:

“De verzoekende partij houdt voor dat de referentiepersoon nog steeds tewerkgesteld is. Zij zou in oktober 2016 veranderd zijn van werkgever. Zij zou voortdurende, ononderbroken en afdoende inkomsten gehad hebben. Deze stukken zouden eveneens overgemaakt zijn aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verweerder laat gelden dat de kritiek van de verzoekende partij niet kan worden aangenomen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij schrijven dd. 19.07.2016 verschillende loonfiches heeft overgemaakt, waarvan de recentste dateert van mei 2016.

Nadien heeft de verzoekende partij bij schrijven dd. 17.08.2016 een loonfiche van [P.] BVBA overgemaakt voor de periode van 01.07.2016 tot 31.07.2016. Bij schrijven dd. 06.10.2016 heeft de verzoekende partij nog twee loonfiches overgemaakt van [P.] BVBA voor de periode van 01.09.2016 tot 31.09.2016 en voor de periode van 13.10.2016 tot 31.10.2016. In voormelde brieven liet de verzoekende partij uitschijnen dat zij op dag ogenblik tewerkgesteld was bij [P.] BVBA en haar tewerkstelling bij voormelde firma aldus haar recentste tewerkstelling was.

Echter, uit het RSZ verslag dd. 22.11.2016 blijkt dat de verzoekende partij op 03.10.2016 een nieuwe tewerkstelling zou hebben aangevangen bij [ZET] SPRL. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie stelde aldus geheel terecht vast dat de door de verzoekende partij overlegde documenten niet kunnen worden aangenomen, nu zij betrekking hebben op afgesloten contracten en derhalve niet als bewijs kunnen worden aanvaard van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aangezien er geen recente inkomsten worden aangetoond, kan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich onmogelijk uitspreken over de stabiliteit, de toereikendheid en de regelmatigheid van de actuele inkomsten.

Verzoekende partij gaat er met haar kritiek aan voorbij dat zij de loonfiches van [ZET] SPRL voor de periode van 01.12.2016 tot 31.12.2016 en voor de periode 01.01.2017 tot 31.01.2017 aan de verwerende partij heeft overgemaakt bij schrijven dd. 12.01.2017 en dus pas na het nemen van de in casu bestreden beslissing, i.e. 11.01.2017.

Deze stukken waren niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris ter kennis gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze geen rekening heeft kunnen houden met voormelde stukken.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

In het middel van verzoekende partij is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Het komt bovendien aan de verzoekende partij toe om, indien nodig, haar aanvraag te vervolledigen en te actualiseren.

Zie in die zin:

[...] (R.v.V. nr. 26.814 van 30 april 2010)

Om diezelfde reden kunnen de stukken die pas voor het eerst in onderhavige procedure worden overlegd, evenmin worden aangenomen.

In weerwil van hetgeen de verzoekende partij tracht te laten uitschijnen, merkt verweerder verder op dat uit het administratief dossier niet blijkt dat zij de loonfiche voor de periode van 01.11.2016 tot

30.11.2016 of het arbeidscontract voor onbepaalde duur bij [ZET] SPRL voorafgaand aan het nemen van de in casu bestreden beslissing heeft overgemaakt. Verzoekende partij blijft in gebreke om dit aannemelijk te maken aan de hand van concrete stukken.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de visumaanvraag type D aan de verzoekende partij diende te worden geweigerd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Terwijl er ook geen sprake is van een "manifeste beoordelingsfout".

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar visumaanvraag van 28 juli 2016 meerdere stavingstukken heeft neergelegd waaruit blijkt dat de Belgische referentiepersoon een contract van onbepaalde duur had bij P. BVBA en dat hij van deze tewerkstelling meerdere loonfiches voorlegde. De verzoekende partij heeft later haar aanvraag nog geactualiseerd en de loonfiches van haar echtgenoot voor augustus en september 2016 neergelegd. Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verwerende partij op 21 november 2016 een brief ontving van de advocaat van de verzoekende partij om haar aanvraag te actualiseren. In dit schrijven werd gesteld dat er een bijkomend document werd overgemaakt, namelijk een loonfiche op naam van de Belgische referentiepersoon bij P. BVBA voor oktober 2016. Het bijgevoegde stuk was echter een loonfiche op naam van de Belgische referentiepersoon bij Z.E.T. SPRL voor oktober 2016 voor een bedrag van 1.712,10 euro. In deze loonfiche werd ook vermeld dat 3 oktober 2016 de datum van indiensttreding was van de Belgische referentiepersoon bij het bovengenoemde bedrijf.

In haar nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat de verzoekende partij in haar actualisaties altijd liet uitschijnen dat de Belgische referentiepersoon was tewerkgesteld bij P. BVBA en dit haar recentste tewerkstelling was. Zij geeft aan dat uit een RSZ-verslag van 22 november 2016 weliswaar bleek dat de referentiepersoon op 3 oktober 2016 van werkgever was veranderd, maar hiervan geen stukken waren voorgelegd. In het schrijven van 21 november 2016 werd inderdaad gesteld dat er een nieuw stuk werd voorgelegd, namelijk de loonfiche van oktober 2016 van de firma P. BVBA. Echter blijkt duidelijk uit het toegevoegde stuk dat dit een loonfiche betrof van de firma Z.E.T. SPRL, die op naam stond van de Belgische referentiepersoon. De verwerende partij houdt aldus, zowel in de bestreden beslissing als in de nota met opmerkingen, ten onrechte voor dat in het kader van de thans voorliggende visumaanvraag enkel loonfiches werden voorgelegd van vroegere, beëindigde tewerkstellingen, waarvan de meest recente voor P. BVBA. De stukken van het administratief dossier leren dat wel degelijk ook een loonfiche voor de maand oktober 2016 van de firma Z.E.T. SPRL voorlag.

Ook los van de voorgelegde loonfiche voor de maand oktober 2016 van de firma Z.E.T. SPRL, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verwerende partij er van in kennis was dat de Belgische referentiepersoon niet langer werkzaam was voor P. BVBA, maar intussen zou zijn tewerkgesteld voor Z.E.T. SPRL. Zo blijkt dat de verwerende partij op 22 november 2016 werd gecontacteerd door een sociale inspecteur in verband met twijfels die waren gerezen wat deze laatste firma betreft. In antwoord op deze mail, spreekt de Dienst Vreemdelingenzaken onder meer over de Belgische referentiepersoon en de hangende aanvraag tot gezinshereniging. Verder is in het administratief dossier ook een synthesesnota opgenomen waarin attaché M.W. aangeeft dat de tewerkstelling van de Belgische referentiepersoon voor Z.E.T. SPRL mogelijk nep is. Er is sprake van een "RSZ-verslag", doch een dergelijk verslag is niet opgenomen in het administratief dossier. Hierin is enkel voormelde mail van 22 november 2016 terug te vinden. In de synthesesnota kan vervolgens worden gelezen: "Zeker op te vragen : arbeidscontract + bewijzen van de stortingen van lonen (vanaf 10/2016 tot op de dag van behandeling van deze nieuwe visumaanvraag) op de rek. van betrokkene. Niet onmiddellijk de eventuele visumaanvraag behandelen, in tegendeel!"

Uit het voorgaande blijkt op zijn minst dat de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte was, niet enkel van het gegeven dat de tewerkstelling voor P. BVBA een einde had genomen, doch ook dat er sprake was van een nieuwe tewerkstelling voor Z.E.T. SPRL. Zij was ook, zo wordt herhaald, in het bezit gesteld van een loonfiche van de Belgische referentiepersoon voor de maand oktober 2016 bij deze laatste firma.

Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze dat rekening werd gehouden met deze laatste tewerkstelling en met de voorgelegde loonfiche van deze laatste firma voor oktober 2016. Er kan ook niet zonder meer op basis van de stukken van het administratief dossier worden gesteld dat deze laatste tewerkstelling, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, was beëindigd. Op basis van de stukken van het administratief dossier blijkt hoogstens dat er vragen zijn gerezen met betrekking tot Z.E.T. SPRL, en dit mogelijk een spookfirma betreft, maar er blijkt niet dat dit ook officieel reeds werd vastgesteld. Het dossier bevat in dit verband enkel een mail van een sociale inspecteur van 22 november 2016 waarin wordt gesteld dat deze firma twijfelachtig (*"douteux"*) zou zijn. De reeds aangehaalde synthesesnota suggereert ook het tegendeel, nu het daarin nog noodzakelijk werd geacht het arbeidscontract en effectieve bewijzen van loonstortingen op te vragen. Zulks werd evenwel nagelaten en er werd onmiddellijk overgegaan tot het nemen van de thans bestreden beslissing waarin enkel wordt gemotiveerd dat de voorgelegde stukken slechts betrekking hebben op afgesloten tewerkstellingen.

De verzoekende partij dient te worden bijgetreden in haar betoog dat niet blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van een correcte feitenvinding. Zo blijkt niet dat zij rekening heeft gehouden met de nieuwe tewerkstelling van de Belgische referentiepersoon bij Z.E.T. SPRL en de loonfiche voor de maand oktober 2017 van deze firma die inzake deze tewerkstelling werd voorgelegd. Minstens vindt de beëindiging van deze tewerkstelling geen voldoende steun in de stukken van het administratief dossier. De Raad benadrukt in dit verband verder nog dat de stukken van het administratief dossier weliswaar leren dat er twijfels zijn gerezen omtrent het daadwerkelijk karakter van deze tewerkstelling, doch dat indien het bestuur deze tewerkstelling of de hieruit voortkomende inkomsten om deze reden niet wenst te aanvaarden zij zulks duidelijk dient te motiveren in haar beslissing. Dit is in casu niet het geval, zodat een dergelijk motief niet blijkt. Integendeel blijkt uit de stukken van het administratief dossier ook dat het bestuur van oordeel was dat een dergelijke conclusie slechts mogelijk was na verder onderzoek, dat evenwel niet werd gevoerd.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 januari 2017 tot weigering van de afgifte van een visum type D wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS